

Katowice, dnia 26.08.2016r.

.....
Sz.P.
.....
.....
ul.
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*Dz.U. z 2015r. poz. 613 z późn. zm.*) oraz art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (*Dz.U. z 2015r. poz. 783 z późn. zm.*)

postanawia

udzielić na wniosek interpretacji indywidualnej w zakresie opłaty skarbowej uznając za prawidłowe, w obowiązującym stanie prawnym, stanowisko Wnioskodawcy w zakresie zdarzenia przyszłego, zgodnie z którym złożenie komornikowi dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie podlega obowiązkowi zapłaty opłaty skarbowej.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 08.06.2016r. (*data wpływu do Urzędu 13.06.2016r.*) zwrócił się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie zdarzenia przyszłego, z zapytaniem „Czy Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?”.

Z uwagi na fakt, iż w powoływanym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, z wyjątkiem ogólnego stwierdzenia zawartego na stronie pierwszej przedmiotowego pisma o wydanie interpretacji indywidualnej, tj. że organem właściwym dla Wnioskodawcy ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej jest Prezydent Miasta Katowice, nie uzasadnił, że ewentualna wpłata opłaty skarbowej winna nastąpić na rzecz tutejszego Organu podatkowego - pismem z dnia 04.07.2016r. znak.....wezvano Wnioskodawcę do uzupełnienia ww. braku formalnego wniosku.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Wnioskodawca pismem z dnia 14.07.2016r. (*data wpływu 19.07.2016r.*) wskazał, iż „(...) zamierza składać wnioski egzekucyjne do komorników sądowych, działających przy Sądzie Rejonowym Katowice Wschód oraz Sądzie Rejonowym Katowice Zachód w Katowicach”, przedkładając równocześnie pełnomocnictwo.

..... w sposób wyczerpujący przedstawił zdarzenie przyszłe, z którego wynika, iż „Wnioskodawca jest osobą fizyczną - adwokatem. Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik, zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych (dalej: „Klienci”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności (dalej: „Wierzytelności”).

Wnioskodawca w ww. piśmie wyjaśnił, iż „procedura dochodzenia Wierzytelności przez Wnioskodawcę na rzecz danego Klienta będzie wyglądała w następujący sposób. Klient udzieli Wnioskodawcy pełnomocnictwa procesowego ogólnego do reprezentowania go we wszystkich sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca będzie składał pozew przeciwko dłużnikowi Klienta (dalej: „Dłużnik”) poprzez platformę Elektronicznego Postępowania Upominawczego (dalej: „EPU”). Wnioskodawca będzie powoływał się w pozwie na udzielone mu pełnomocnictwo, jednakże nie będzie składał pełnomocnictwa do

akt postępowania, co wynika z trybu prowadzenia postępowania elektronicznego określonego w KPC. W związku z nieskładaniem dokumentu pełnomocnictwa, Wnioskodawca nie będzie również uiszczał opłaty skarbowej. Po otrzymaniu wydanego przez sąd nakazu zapłaty (opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz Klienta), Wnioskodawca złoży do komornika, poprzez EPU, wniosek o wszczęcie egzekucji. Po złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca złoży komornikowi, już w formie „fizycznego” dokumentu, udzielone mu pełnomocnictwo. W opisywanym postępowaniu będzie to pierwszy moment, w którym Wnioskodawca złoży, przed jakimkolwiek organem, dokument pełnomocnictwa udzielonego mu przez Klienta”.

W złożonym piśmie z dnia 08.06.2016r. w sposób bardzo wyczerpujący wskazał własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż „(...) w zdarzeniu przyszłym opisanym we wniosku, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa”.

Wnioskodawca uzasadnił swoje stanowisko uznając, iż „(...) zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o Opłacie. Jedną z takich czynności jest złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. W tym znaczeniu, złożenie pełnomocnictwa przed komornikiem mieści się w pojęciu dokonania tej czynności „w postępowaniu sądowym” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r. (sygn. I SA/GI192/08)”. Jednocześnie Wnioskodawca zaznaczył, iż „(...) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym nie jest wystarczającą przesłanką dla powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. Obowiązek ten powstaje bowiem tylko, jeśli złożony w postępowaniu sądowym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie, to jest przed:

- organem administracji publicznej;
- podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej;
- sądem”.

Wnioskodawca ustosunkowując się do kwestii uznania komornika za organ administracji publicznej lub za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej stwierdził, iż „komornik nie należy do żadnej z powyższych kategorii organów, stąd też złożenie przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”. Na dowód poparcia własnego stanowiska Wnioskodawca wskazał, iż „(...) definicja legalna pojęcia organu administracji publicznej została zawarta w KPA. I tak, w myśl art. 5 § 2 pkt 3 KPA, organem administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, które są powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania spraw indywidualnych w drodze decyzji administracyjnych”. Zatem zdaniem Wnioskodawcy „komornik nie jest żadnym z podmiotów wymienionych w zakresie pojęciowym powyższej definicji”.

Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, iż „komornik nie jest również podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Potwierdził to m.in. Minister Finansów, wydając interpretację ogólną z dnia 9 czerwca 2015r., dotyczącą opodatkowania podatkiem od towarów i usług działalności komorników. We wskazanej interpretacji, powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Minister Finansów dokonał niejako „umiejscowienia” komorników w polskim porządku prawnym, stwierdzając, że (...) komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej. Prowadzą działalność na własny rachunek i własną odpowiedzialność; mogą swobodnie, chociaż podlegają pewnym ograniczeniom prawnym, ustalać w jaki sposób będą wykonywać swoją pracę i sami otrzymują środki, z których pochodzą ich dochody”. Dodatkowo Wnioskodawca zacytował część zapisów zawartych w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008r., w którym Sąd wskazał, iż „(...) z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej”.

Mając na uwadze powyższe Wnioskodawca podsumował, iż „(...) w rozumieniu Ustawy o Opłacie, komornik nie może zostać uznany za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej”.

Ustosunkowując się do „uznania komornika za sąd” Wnioskodawca wskazał, iż „(...) mając na względzie treść Ustawy o komornikach, określającej status komornika jako organu egzekucyjnego, wykluczyć należy również możliwość uznania, że komornik jest sądem w rozumieniu Ustawy o Opłacie”, gdyż „(...) zgodnie

z art. 1 ww. ustawy o Komornikach, komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Interpretacja ww. przepisu zgodnie z jego literalnym brzmieniem prowadzi do wniosku, że komornik sądowy jest jednostką powiązaną z władzą sądowniczą, natomiast nie jest jej organem, jak również nie może być utożsamiany z sądem. Przepisy Ustawy o komornikach oddzielają również zadania wykonywane przez komorników od zadań wykonywanych przez sądy, przesądzając tym samym o odrębności komorników względem władzy sądowniczej. Komornicy, w myśl Ustawy o komornikach, jedynie wykonują orzeczenia sądowe tj. biorą udział w czynnościach niezwiązanych bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości”.

Na dowód poparcia Wnioskodawca przedstawił zapisy uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2004 r., sygn. SK 26/03, z którego wynika, iż „(...) zarówno art. 758 k.p.c. jak i art. 1 ustawy o komornikach sądowych podkreślają organizacyjne i funkcjonalne powiązanie komornika z władzą sądowniczą, a więc z konstytucyjnie wyodrębnioną postacią władzy publicznej. Komornicy działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej (z uwagi na odmienność funkcji, niepolegającej na wymierzaniu sprawiedliwości - art. 175 ust. 1 Konstytucji). Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo, o własnych kompetencjach”. Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, iż „(...) w komentarzu do art. 6 Ustawy o Opłacie (Ofiarski Zbigniew, Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej, [w:] Ustawy: o opłacie skarbowej, o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, wyd. III), autor zwraca uwagę, że „(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika (podkr. Wnioskodawcy), ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”.

Podsumowując Wnioskodawca podkreślił, iż zaprezentowane stanowisko w sprawie „(...) zostało potwierdzone w interpretacjach indywidualnych wydawanych w analogicznych stanach faktycznych/zdarzeniach przyszłych. Przykładowo wskazać można interpretację indywidualną wydaną przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy w dniu 4 marca 2016 r. (sygn. PE.OP.3130.15. 2016.BPO, BPE-2-OP/31101/570/BPO/15) oraz interpretację indywidualną Prezydenta Miasta Koszalina z dnia 31 października 2007 r.”.

We wniosku Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa, a także załączył polecenie przelewu w wysokości 40,00zł, dokonane dnia 07.06.2016r. na rachunek Urzędu Miasta Katowice, tytułem „opłaty od wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatkowej opł. skarbowa od pełnomocnictwa w post. egzekucyjnym”.

Mając na względzie przedstawione zdarzenie przyszłe oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 783 z późn. zm.), która zawiera szereg unormowań odnoszących się do obowiązku zapłaty tej opłaty.

Z zapisów w art. 1 ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Przy czym, w tym miejscu wskazać należy, że powołany art. 1 stanowi zamknięty katalog zdarzeń warunkujących powstanie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

A zatem spośród dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej objęto wyłącznie te, które składane są w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Powyższe wynika z faktu, iż tylko w tych przypadkach złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury związane jest z działaniem organu administracji publicznej oraz podmiotu innego niż organ administracji publicznej wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej lub sądu. Samo ustanowienie pełnomocnika nie skutkuje powstaniem obowiązku w zakresie opłaty skarbowej. Obowiązek ten nie dotyczy stosunku pełnomocnictwa, a odnosi się do złożenia dokumentu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Jednocześnie art. 6 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Następną kwestią było odniesienie zdarzenia przyszłego opisanego przez Wnioskodawcę do ww.

przepisów. I tak wskazać należy, iż Wnioskodawca we wniosku trafnie zacytował zapisy wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z Gliwic z dnia 16 września 2008r. sygn.. I SA/GI 192/08, zgodnie z którym „(...) należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej”.

Analizie należało zatem poddać czy postępowanie egzekucyjne, w którym Wnioskodawca składa pełnomocnictwo, stanowi postępowanie sądowe.

Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeksu postępowania cywilnego (*Dz.U. z 2014r. poz. 101 z późn. zm.*). Jednocześnie zaznaczyć należy, iż postępowanie egzekucyjne mieści się w postępowaniu sądowym z uwagi na lokalizację tych przepisów w części III ww. Kodeksu, zatem za zasadne należy uznać stwierdzenie, iż postępowanie egzekucyjne jest postępowaniem sądowym. Jednakże zaznaczyć należy, iż postępowanie egzekucyjne należy do właściwości sądów i do komorników w myśl art. 758 ww. Kodeksu zgodnie, z którym sprawy egzekucyjne należą do zakresu działań sądów rejonowych i komorników.

Właściwość organów egzekucyjnych w sprawach egzekucyjnych (*art. 758 ww. ustawy - Kodeks postępowania cywilnego*) została uregulowana z uwzględnieniem reguły wyraźnego rozdziału kompetencji pomiędzy komornikami sądowymi i sądami. Z brzmienia art. 759 § 1 ww. Kodeksu postępowania cywilnego wynika, że co do zasady prowadzenie czynności egzekucyjnych zastrzeżono dla komorników. Właściwość sądu została ograniczona jedynie dla tych czynności egzekucyjnych, które wskazują przepisy szczególne (*komentarz do art. 759 ustawy Kodeksu postępowania cywilnego Pana Dariusza Zawistowskiego stan prawny na dzień 21.11.2013r.*).

Jednocześnie wskazać należy, iż komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (*Dz.U. z 2015r. poz. 790 z późn. zm.*), nie jest zatem sądem wykonującym czynności egzekucyjne. Komornik to organ egzekucji sądowej powiązany z władzą sądowniczą, lecz niebędący jej organem (*komentarz do art. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji Pani Anny Machnikowskiej stan prawny na dzień 21.09.2012r.*).

Powyższe prowadzi do wniosku, iż przez postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 1 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej należy rozumieć wyłącznie postępowanie egzekucyjne należące do właściwości sądów. Przedstawione stanowisko znajduje dodatkowo potwierdzenie w art. 8 ust. 5 (*zgodnie z którym „advokat, radca prawny, doradca podatkowy oraz rzecznik patentowy mogą składać w sądzie, organie administracji rządowej lub samorządowej albo podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, uwierzytelnioną przez siebie kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie im pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii. Sąd, organ administracji rządowej lub samorządowej albo podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2, może, w razie wątpliwości, żądać przedłożenia oryginału dowodu zapłaty”*) i art. 11 ust. 2 (*w myśl którego „sądy przekazują organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej zbiorczą informację o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od złożonych w sądzie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii”*) cytowanej ustawy o opłacie skarbowej, gdzie normy zawarte w tych przepisach nie odnoszą się do komorników, a wyłącznie do sądów, organów administracji rządowej lub samorządowej oraz innych organów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej.

Powyższe potwierdza również komentarz do art. 6 ww. ustawy o opłacie skarbowej autorstwa Pana Zbigniewa Ofiarskiego (*stan prawny na dzień 01.07.2009r.*), który również zacytował Wnioskodawca, zgodnie z którym „(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”.

Reasumując uznać należy, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika nie można uznać za postępowanie sądowe ani administracyjne, a także sam komornik nie jest organem administracji publicznej, nie jest także „instytucją państwową” ani jednostką budżetową Skarbu Państwa, temu bowiem sprzeciwia się m. in. przewidziana w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji samodzielność finansowa (*Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2004r., III CZP 119/03*).

Z kolei z art. 6 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż obowiązek opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii – z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Regulacja ta wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowania-

niu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie.

W związku z powyższym, tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy uznając iż „(...) w zdarzeniu przyszłym opisanym we wniosku Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.”

W związku z powyższym, postanawia się jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 718*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach,
ul. Paderewskiego 32b, 40 - 282 Katowice;
- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie,
ul. Cybernetyki 19B, 02 - 677 Warszawa;
- a/a.